

beføiet til at hæve en saadan Sag med en Advarsel, netop i slige Sager, ialfald i Overgangstiden, vil finde en meget udstrakt Anvendelse. Det kan imidlertid ikke nægtes, at der kan være Forseelser, som staae paa Grændsen af denne Lov, men som tillige allerede ere straffbare efter den almindelige Straffelov, og det synes ikke at være rigtigt at give Forfrifter om, hvorledes slige Sager skulle behandles, thi det maa afgjøres efter de Regler, der indeholdes i den almindelige Straffelov eller det lille Tillæg til samme, der er udkommet den 16de Februar 1866. Dette gjælder saaledes f. Ex. netop om den Handling at udstede Dødsattest uden at have synet Liget, hvilken Handling som sagt er strafbar efter Straffelovens § 155. En Overtrædelse i saa Henseende vilde efter den gjældende Ret blive behandlet som Justitsfog, og dertil kan der maaskee ogsaa være Grund, da det er en Forseelse af en ganske anden Bestaffenhed end de Smaaforseelser, som omhandles i Lovforslaget § 1. Vor Ændring er derfor affattet saaledes, at vi udtrykkelig kun give en Regel for de Forseelser, som staae i Forbindelse med nærværende Lovforslag, uden at den almindelige Straffelov og dens Forfrifter kunne finde Anvendelse derpaa. — Da dette Lovforslag i forrige Samling forelaa til 2den Behandling, havde jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag, der gik ud paa at træffe Foranstaltning til, at Lovens Indhold ad extraordinair Bet kunde blive bekendtgjort for Folk navnlig paa Landet. Jeg foreslog nemlig, at Loven skulde bekendtgjøres ved Læsning til Kirkestævne, og at Exemplarer af den skulde henlægges hos ethvert Sogneraads Formand, og dette Forslag blev dengang vedtaget af Folkethinget. Naar jeg nu ikke paany har stillet det, er dette navnlig begrundet i, at det maaskee vil være overflødig i denne Lov at optage en saadan Forfrist, efterat Loven om Lovtidenden er udkommen. Hvis det nemlig er Regeringens Hensigt at ville sende, om ikke alle Numere af denne Tidende, saa dog dem, der indeholde Love af meget almindelig Betydning, omkring til alle Sogneraad og maaskee ligeledes til alle Sognefogder, behøver man ikke ved denne Leilig-

hed at give en særskilt Forfrist derom. Hvis derfor den høitagede Justitsminister vilde erklære, at han er betænkt paa at skaffe denne Lov bekendtgjort ad extraordinair Bet paa Landet, anseer jeg det ikke for nødvendigt, at der indeholdes noget Udtryffeligt derom i Loven, men skulde en saadan Erklæring ikke blive givet, forbeholder jeg mig til 3die Behandling at stille Forslag derom, thi at der maa gøres noget Extraordinair for at skaffe Loven bekendtgjort, anseer jeg for aldeles klart, navnlig naar man læser saadanne Forfrifter som den aldeles nye, der indeholdes i Slutningen af § 1, om at Liget af den, der er død i sin Seng, ikke maa tages ud af Sengen, inden idetmindste 6 Timer ere forløbne efter Døden. Denne Bestemmelse vil faae en meget udstrakt og almindelig Anvendelse, og dersom man ikke gjør sig den Uleilighed at gjøre Folk bekendte med, at der nu er en Straffebestemmelse for Sligt, vil man uafslædelig bringe Folk til at blive Lovovertrædere og til at blive straffskyldige, uden at de egentlig retfærdigviis burde være det. — Angaaende de meget indgribende Ændringsforslag, der ere stillede af 5 ærede Medlemmer, skal jeg kun tillade mig en almindelig Bemærkning. Saalænge man ikke er istand til at gennemføre som Regel, at ethvert Eigsyn foretages af en Læge, imod at denne derfor nyder, foruden fri Befordring, hvor det er nødvendigt, sædvanmæssig Betaling som for Sygebesøg, tror jeg ikke, at det, der er det egentlige Diemed med denne Lov, vil blive opnaaet, eller at den Frygt, som mulig er tilstede for, at Skindøde kunne blive begravede, i nogen væsentlig Grad vil blive modvirket eller forhindret. Saa vidt har dette Lovforslag nu ikke troet at kunne gaae, men det er dog gaaet ikke saa lidt videre i Retning af at faae Eigsyn udførte af Lægen, end den hidtil gjældende Lovgivning har troet at burde gaae, idet det nu, da saamange Læger boe omkring paa Landet, har indført en Forpligtelse for dem til at syne Lig, dog kun indenfor en vis Grænse. Denne Bestemmelse maa vistnok allerede betragtes som et Fremstridt ligesom for det nu Bestaaende, men paa den anden Side er den, i alt Fald efter min Formening,